

MARGITVIRÁGOK

AZ ÉRDI DOMB OLDALÁRÓL

K I L E N C E D

a lelki előhaladás kegyelmének
megnyerésére Mária Margit nővér
példájára.

BUDAPEST, 1942
KORDA R. T. KIADÁSA

Nr. 988. Imprimi potest. Budapestini, die 10. Oct.
1941. Eugenius Somogyi S. J. Praep. Prov. Hung.
Nihil obstat. Josephus Hitter S. J. censor dioecesa-
nus. Nr. 3934/1941. Imprimatur. Cassoviae, die 20.
Octobris 1941. Stephanus eppus.

Nyomatott: Korda R. T. nyomdájában, Budapest.

I. nap.

Vágy a szent élet után.

Példa.

Mária Margit nem egészen húszéves korában, még a világban, fogadalmat tett, hogy mindenben azt teszi, ami Istennek jobban tetszik. Ezzel azoknak a nagy lelkeknek útjára lépett, akik hasonló hősie fogadalmakkal kötelezték magukat a „még kiválóbb útnak” (v. ö. I Kor. 12, 31), a szeretet útjának járására. A szentek és boldogok közt különösen Chantal Szent Franciska, Alacoque Szent Margit, Nagy Szent Teréz, B. Colombière Kolos fogadalmai ismertek.

Mária Margit nyolc éven át nehézségek ellenére, betegségben is, a legnagyobb áldozatosággal, pontossággal és könnyedséggel teljesítette, amit Istennek egykor a szeretet szent

fellángolásában ígért. Lelkiatyja, akitől engedélyt kért, hogy fogadalmát letehesse, haláláig szemmel kísérte lelki fejlődését, s a vele folytatott beszélgetésekből, lelki beszámolóiból arra a meggyőződésre jutott, hogy Mária Margit ezt a fogadalmát teljes tudatossággal soha életében meg nem szegte.

Mária Margit szavai.

„Az Úr Jézus szenteket akar nevelni az égnek, szenteket, kik növelik örömét, dicsőségét, kik koronái lesznek az égben.”

„Egyszer szentáldozás után oly égvágy fogott el, hogy egyedül csak a Tied legyek s Érted a tökéletesség minél magasabb fokára feljussak.”

„Sohasem akarok többé bocsánatos bűnt elkövetni.”

„Jézusom, nyílegyenesen akarok az életszentségre törekedni; s oda leggyorsabban a szeretet szárnyain juthatok el!”

Erénygyakorlat.

A halálos bűnnel végleg szakítok; nem bukdácsolok többé. — Tudatos, megfontolt bocsánatos bűnt Isten kegyelmével nem akarok többé elkövetni. — Céltudatosan és nagylelkűen akarok a lelki tökéletességre törekedni s ebben az elhatározásomban nem engedem magamat a nehézségektől megtántoríttatni.

Imádság.

Istenem, ki Mária Margitnak oly erős és hősiek akaratot adtál, hogy az életszentség útját bátor s nagy lélekkel megfuthassa, add nekem az ő érdemei által a kegyelmet, hogy a bűnt végleg megűtáljam s tökéletes odaadással járjam a szentség útját.
Amen.

II. nap.

A hit szelleme.

Példa.

Minden szentségnek, minden lelki tökéletesedésnek és haladásnak forrása és gyökere az élő hit. Mária Margit életszentségének titka abban rejlett, hogy állandóan Istenben, Jézusban élt, jelenlétében járt, soha róla szemét le nem vette s még a legjelentéktelenebb dolgokat is, mindent órá vonatkoztatott.

A rouen-i főnöknő, aki őt csak rövid ideig látta Érden, azt írja: Észre lehetett venni rajta, hogy mindig természetfölötti indítékokból cselekszik.

Mikor egy felvidéki világi hölgy meglátogatta az érdi zárdát és két magyar nővért hívtak le hozzá, azonnal feltűnt neki az egyiknek, Mária Margitnak, egészen Istentől áthatott

lénye. Egyik levelében meg is említi: „Észre lehetett venni rajta, hogy egészen Jézusé.”

Ugyanezt mondja róla a budapesti angolkisasszonyok volt főnöknője, mikor Mária Margit még mint világi leány felvételre jelentkezett az angolkisasszonyoknál: „Láttam, mily átszellemült tekintettel tapadt szeme a tabernákulumra, alig vett engem észre. Már akkor gondoltam, hogy igen szép lélek lehet, a kegyelem gyermeke.”

Mária Margit szavai.

„Ma Kínában, holnap Amerikában keresztelek s hintem a lelkekbe az igaz hitet. A belföldi missziókat is segítem. Ma itt, holnap ott, de amerre a vizitációs nővér halad, mint a lámpák a sötétségben, lángra gyulladnak a szívek. Be kell járnia a földet és picit áldozatokkal a lelkeket keresni és Jézushoz vezetni. Az Úr Jézus számít ránk.”

„Egyszer megkérdeztem, — beszéli el róla egyik nővértársa — honnét meríti azt az erőt és mi indítja arra, hogy az üdülés ideje alatt oly nagy súlyt fektet a helyes társalgásra. — Ó, — válaszolta — mielőtt az üdülésre megyek, elmondom kis felajánló imánkat, azután egy pillantást vetek a tabernákulumra, összenézünk és megértjük egymást. Tudom, hogy most ezzel szerzek Neki legtöbb örömet s ezzel mentek meg legtöbb lelket.“

Erénygyakorlat.

Mindent a hit szellemében akarok tekinteni és mindenben természetfölötti indítékokból akarok cselekedni. Az emberekben, az eseményekben, jó- és balsorsban Istent, az ő gondviselését, az ő megengedését akarom látni. Örömet, bánatot egyaránt az ő kezéből fogadok, minden tettemet rá mint örök célomra vonatkoztatom. Kérem az élő hit kegyelmét magam és mások részére.

Imádság.

Istenem, ki Mária Margitnak az élő hit kegyelmét oly nagy bőségben megadtad, hogy mindenben s mindenütt csak téged látott, add, hogy én is mindent lelkem üdvössége s az örökkévalóság szempontjából tekintsek és értékeljek, s mindent rád, mint forrásra és végcélra vezessek vissza. Amen.

III. nap.

A kis apostol.

Példa.

Mária Margit már mint fiatal leány a világban nagy buzgósággal apostolkodott hozzátartozói közt. Egyik rokona lanyha katolikus volt. Addig térítgette, addig vitatkozott vele, míg szívébe nem tért a kegyelem. Testvéreit a nagy kilenced végzésére buzdította. Később a zárdából is serkentette rokonait: Menjetek áldozni, el ne mulasszátok a vasárnapi szentmisét, ne engedjétek szentségek nélkül meghalni a betegeket!

Ugyanez a szeretet a lelkek iránt ösztönözte, hogy a missziókért is dolgozzék. A családban a gyermekeket folyton serkentette, imádkozzanak a szegény pogány gyermekekért. A zár-

dában egy forró nyári estén boldogan öntözgette a káposztafejeket a kertben. Mikor meglátta a tisztelendő Anyát az ablakban, odasietett és örömtől sugárzó arccal ujságolta neki: „Hány kínai gyermeket kereszteltem most!” Mert egy-egy káposztafej öntözését egy-egy kínai gyermekért ajánlotta fel. Utolsó betegségében forró lázait a tüzes éghajlat alatt verejtékező hithirdetőknek ajándékozta. Vagy a jégmezőkön fázó miszionáriusokra gondolt: „Bárcsak kissé melegíthetném őket ezzel a forrósággal! Eleven kemence vagyok. Ó tudnám csak felmelegíteni az emberek jéghideg szívét!”

Mária Margit szavai.

Az Imaapostolság volt vezetőjének írja a zárdából: „Azt hiszem, az én imaapostoli hűségemet nem kell bizonyítanom, hiszen misem természetesebb, mint hogy egy vizitációs apáca egész életével és minden erejével a Szent Szív apostola.”

Egy napon a lelkek szeretetéről beszélt nővértársával. „Ne tagadjunk meg a lelkektől semmit, semmit!” — mondotta s arcát előntötte a lelkek utáni vágy és szeretet pírja. Tekintete sugárzott, mikor folytatta: „Minden pillanatban lelkeket kell adnunk az Úr Jézusnak!” Nővértársa megkérdezte, vajjon éjjel szünetel-e a lélekmentés? A válasz ez volt: „Ó nem! Minden este megújítom forró vágyaimat, hogy szívem minden dobbanása egy-egy kis szikra legyen, mely új életet ad a lelkeknek.”

„Mikor én a nővérek ruháit varrtam, mondotta egyszer, mindig azért a nővérért ajánlottam fel minden öltést, akié volt a ruha. Mert ha egy nővér szívében még erősebb lánggyullad az apostoli szeretet, akkor még egy lélekkel többen keressük már a lelkeket.”

Erénygyakorlat.

Imáimmal, jópéldámmal, buzdítással Isten nagyobb szeretetére akarom vinni mindazokat, akikkel érintkezésbe jutok, elsősorban családomat, a hozzám tartozókat, ismerőseimet, alattvalóimat. Isten érdekeiért mindenütt sikra szállok. Imádkozom a bűnösökért és pogányokért, tehetőségem szerint segítek a missziókon. Krisztus és az Egyház érdekeinek megvalósításán dolgozom mint hivatásos vagy mint önkéntes apostol. Erre ajánlom fel mindennapi munkámat, imádságomat, örömeimet és szenvedésemet.

Imádság.

Istenem, ki Mária Margit szívébe oly lángoló buzgóságot öntöttél a lelkek üdvössége iránt és egész életét nagy áldozattá avattad a lelkekért, add nekem is az igazi apostoli lelkület szent tüzét, hogy mindig több lelket óhajtsak neked megnyerni s ebben a törekvésemben sohase lan-
kadjak. Amen.

IV. nap.

Az imádság szelleme.

Példa.

„Imádkozni nagyon szeretett, mondja Mária Margitról volt tanítónője. Ha a templom valamely okból nyitva volt, átszaladtam rövid kis imára. Ha ő ezt észrevette, mindig kért, vigyem magammal. A templomban fájó lába ellenére is mindig térdelt. Csak úgy tapadt tekintetével a Jézus Szíveszoborra. Valósággal ragyogott az arca. Míg a többi gyermek az iskolában gépiesen mondta az imát, addig neki szinte megnőttek szemei s le nem vette tekintetét a feszületről.”

„A legszebb, amit rólad mondani tudok, írja volt társnője a zárdában, ahogyan őt imádkozni láttam. Nem lehet elfeledni azt az Istenbe merült, átszellemült arcot, amellyel mindig

imádkozott. Ez maga áhítatot gerjesztett. Többször megfigyeltem őt, pl. asztal előtt és után, Angelus-kor s hasonló alkalmakkor és feltűnt az a mély elmerültség, mely arra engedett következtetni, hogy a legnagyobb könnyedséggel egyesül a külső munka után Istenével s hogy vele mindig együtt él."

Mária Margit szavai.

„Szent alapítónk kieszközölte, hogy csak a kis zsolozsmát végezzük, s mikor ellenvetéseket hoztak fel neki, azt felelte, hogy az ő leányai majd szeretettel pótolják a nagy zsolozsmát. Azért, mikor a zsolozsmát végzem, mindig arra gondolok, hogy alapítónk számít rá, hogy szeretettel fogom végezni."

„A csendhallgatás idején teljesen át kell adni magunkat az Úrnak. Ez az az idő, amikor az ő óhaját közli a lélekkel. Ne akadályozzuk meg őt szándékaiban! Minden fölösleges gondolatot ki kell zárni lelkünkől, hogy

semmi se zavarja ezt a titokzatos csendet. Hagyjuk az Úr Jézust szóhoz jutni!"

Erénygyakorlat.

Minden imádságom előtt egy pillanatra Isten jelenlétébe helyezem magam és arra gondolok, hogy Isten rám tekint s figyeli, hogyan végzem imádságomat. — Kötelező vagy megszokott és lelkivezetőm által jóváhagyott imaidőmet fontos ok nélkül nem rövidítem meg. — Napközben is iparkodom egy-egy fohással Istenhez felemelkedni és munkámat, szenvedésemet is imádsággá alakítani.

Imádság.

Istenem, ki Mária Margit szívébe oly mélyen belevésted isteni ábrázolatot, hogy soha egy pillanatra sem tudott téged elfelejteni, add nekem is az imádság és a veled való benső egyesülés kegyelmét, s hogy ezt elnyerhessem, adj erőt, hogy az imádság akadályait elszánt, erős akarattal leküzdjem. Amen.

V. nap.

Az Oltáriszentség szeretete.

Példa.

Mária Margit az érdi zárdából egyik rokonának mint legnagyobb örömét ujságolta: „Képzeld, csak egy fal választ el tőle.” Aláhúzza, hogy csak egy fal. Nagyobb boldogságot el sem tudott képzelni, mint hogy Jézus szobaszomszédja legyen. Ugyanezzel az ujjongó örömmel hirdeti ezt a thurnfeldi nővéreknek is.

Kint a világban utazás közben, ha templomot látott, megjegyezte: „Ott lakik Jézus!” Érden a kápolnának a folyosóra eső falára azon a helyen, ahol a fal túlsó oldalán a tabernákulum állott, kis szentségtartót rajzolt s gyermekded egyszerűséggel, öröm-

teli arccal figyelmeztette nővértársait, hogy ott túl Jézus van. Lelkiatyjától, nővértársától, aki a kápolnát gondozta, kérte, becézzék, simogassák az ő nevében a tabernákulum ajtaját, mert ő a szigorú klauzúra miatt nem teheti. „De akkor is, tette hozzá, ha én már nem leszek.”

„Egyik vasárnap, írja volt osztályfőnöke, elárulta, hogy minden szentmisén résztvett, pedig hideg tél volt. — Anya nem akart elengedni, mondotta, de tessék nézni, annyi meleg holmit szedtem magamra, csak hogy kifogása ne lehessen, és győztem! — Nemcsak egy vasárnap ment ez így, fűzte hozzá osztályfőnöke, hanem minden vásár- és ünnepnap.” A világban még a legrosszabb időben sem mulasztotta el a szentmisét és szentáldozást. Sokáig szeretett időzni a templomban, s így megtörtént, hogy egy alkalommal a templomszolga nem vette észre s rá zárta a kaput.

Mária Margit szavai.

„Jézusom, sokszor jobban vágyom, hogy tabernákulumod előtt leroskadva becézzelek, szeresselek, mint hogy az égben lábaidat valóságban átkarolhassam. Ott mindig szeretnek, imádnak; de a tabernákulumban mennyit vagy egyedül, mennyit bántanak!”

„Oly forró vágy fog el, hogy ott a tabernákulum előtt haljak meg, mint szereteted égő áldozata!”

Miután több héten keresztül meg volt fosztva a napi szentáldozástól, így ír: „Még egy nap, s aztán újra minden reggel vágyó szívvel roskadhatok le előtted s a te isteni Szíved mindennap valóságban betér az én szegény szívembe, hogy a leggazdagabbá és legerősebbé tegye az egész világon.”

Erénygyakorlat.

Mindíg pontosan ott leszek vasárnap a szentmisén, annak még kis részét sem mulasztom el s nem távo-

zom el, míg a mise be nem fejeződött. Iparkodom, ha lehet, hétköznap is, legalább többször szentmisét hallgatni és megáldozni. Kis rosszullét vagy kedvezőtlen időjárás miatt nem hagyom el a misehallgatást. — Iparkodom a magam részéről előmozdítani a gyermekek korai első szentáldozását. — Mindig nagy tisztelettel leszek az Oltáriszentség előtt, ezzel nyujtok engesztelést mások tiszteletlenségéért.

Imádság.

Istenem, ki Mária Margit szívébe oly mélységes áhítatot és oly égő szeretetet öntöttél a legméltóságosabb Oltáriszentség s abban rejtőző isteni Szíved iránt, add nekem, kérlek, a nagy kegyelmet, hogy szereteted szentségének mindig buzgó tisztelője legyek s abból mindig nagyobb szeretetet merítsek irántad s testvéreim iránt. Amen.

VI. nap.

A Szűzanya kis szolgálója.

Példa.

Szűz Mária tisztelete Mária Margit lelki életének egyik rúgója volt. Főleg a Szeplőtelen Fogantatást nagyon tisztelte. Minden fogadalmát elsősorban az ő keze által ajánlja fel Istennek. Amikor csak fél, hogy a nehézségek közt megroskad, mindannyiszor határtalan bizalommal tekint a Szűzanyára; „hiszen — amint mondja — ő féltékenyen őrzi az Úr Jézus kis aráit”.

Mária Margit szavai.

„Boldogságos Szűz, a te kezeidbe fektetem egészen lelkemet mély alázattal ajándék gyanánt; s kérlek, Szűzanyám, fektesd te bele a Szent Szívbe.”

„Szűzanyám, neked adom magamat egészen rabszolga gyanánt, tégy s rendelkezél velem tetszésed szerint, hogy általad az övé legyek minden fönntartás nélkül.”

„Szűzanyám, melléd simulok szorosán, csendben, egy szó nélkül. Advent — ezt dobogja szívünk. Szűzanyám, tedd kezedet szívemre, ugye érzed, mi van ott benne? Szűzanyám, veled várom őt. Hallgatjuk Szíve dobogását, itt van nálunk. Anyám, nagyon szeretem őt, mérhetetlenül vágyom eljövetele után.”

Erénygyakorlat.

Magamat és mindenemet átadom a Boldogságos Szűznek, hogy egészen az ő birtoka és tulajdona legyek. Vele s általa ajánlok fel mindent Jézusnak és a mennyei Atyának. Minden cselekedetemnél kérdem: Hogy tenne helyemben a Szent Szűz? így leszek napról-napra Jézushoz hasonlóbb.

Ne múljék el egy nap se, hogy valamit a Szent Szűz tiszteletére ne tennék. Neki ajánlom minden ügyemet, benne bízom minden nehézségemben és lelki küzdelmemben. Őt tekintem anyámnak és szószólómnak életemben és halálomban. Szent frigyet kötök vele, hogy mindenben az ő dicsőségét akarom előmozdítani, ő pedig viselje gondomat.

Imádság.

Szentséges Szűz Mária, akinek a kis Mária Margit választott virágszála volt, akire egész lelkét rábízta, akinek magát mint a szeretet rabszolgája szentelte és ajándékozta; te, aki őt a neked szentelt hónap szombati napján magadhoz vetted, hallgasd meg könyörgésemet és add, hogy én is mindig hű szolgád és gyermeked maradjak és egykor az égben örökké szerethesselek. Amen.

VII. nap.

Az önmegtágadás szelleme.

Példa.

Mária Margitban már világi életében megnyilvánult az önmegtágadás szelleme. Édesanyja a gyermek egészségére nézve fontosnak tartotta a jó táplálkozást. Ő azonban épp azt, amit szeretett, nem akarta enni. De önmegtágadása nem volt makacs és önfejű.

„Egy alkalommal helyettesítenem kellett az ebédlős nővért, mondja egyik nővértársa. Ez megtanított, hogyan osszam ki a kenyeret. Mikor Mária nővér helyéhez értünk, így szólt: Neki adhatja a maradék kenyeret is, ő nem szól érte soha, ő szívesen megeszi.”

Egyszer feje tele volt kiütéssel. A betegápoló nővér benzinnel mosta. Oly türelemmel viselte a fájdalmat, mintha vízzel mosták volna fejét.

Mária Margit szavai.

„Jézus szentséges Szíve, följánlom neked egész életem lassú vértanúságra örökre, visszavonhatatlanul a Szeplőtelen Szent Szűz, Szent József és Loyolai Szent Ignác keze által.”

„Jézusom, feszítsd keresztre életemet! Minden szenvedést örömmel karolok át. Tégy számomra keserűvé minden testi vigasztalást. Soha, sohasem akarom, hogy jobb dolgom legyen a földön, mint neked volt. Add a kegyelmet, hogy keresztre feszítve, a szenvedés, az áldozatos szeretet tüzeiben égve éljek s haljak meg a lelkekért!”

„Jézusom, én megígérem neked, hogy a te segítségével mindig vídám mosolyt láthatsz majd arcomon. Nem akarok soha sírni, ha mégoly nehéz keresztet küldesz is. Mindíg arra gondolok, hogy te a tabernákulumból szívszorongva figyelsz, menyire tudlak szeretni, s akkor lesz erőm mindig mosolyogni.”

Erénygyakorlat.

Nem engedek soha pusztán természetes hajlamaimnak, hanem mindig azt kérdezem, megfelel-e, amit tenni akarok, Isten akaratának, tetszésének, s lelkem javára van-e?

Ne legyen egy nap se, melyen valamilyen meg ne tagadnám magam, még ott is, ahol nincs szó bűnről.

Szokásommá teszem, hogy Jézus Szíve engesztelésére és a lelkekért kis önkéntes áldozatokat ajánlok fel.

Imádság.

Jézusom szent Szíve, add nekem az áldozatosság szellemét, s hogy azt megszerezsem, ne kímélj, hanem vedd el, amihez természetem rendetlenül ragaszkodik, s add, amitől rendetlenül fél. Amen.

VIII. nap.

Felebaráti szeretet.

Példa.

Mária Margit szeretetének nagyon nemes és bájos vonása volt, hogy soha másról előnytelen dolgot nem mondott, hanem mindenkit megvédett. Ha megszóló vagy más cselekedeteit szeretetlenül bíráló beszédet hallott, ezekkel a szavakkal szerette elvágni a beszédet: „Ne tegyük nagyobbá bűnét azáltal, hogy megbotránkozunk rajta.”

Két ismerőse közt egyszer ellentét támadt. Mária Margit — akkor még a világban — szentségimádás napján odatérdelt az egyikhez a templomban s úgy kérte: „Nézzen fel az Úr Jézusra s ne tartson haragot.” — Egyik nővértársának, aki kissé érde-

sebben szolt a másikhoz, ezt a megjegyzést tette: „Nem illik így szólni Jézus menyasszonyához.”

Mikor egyik nővértársa Érden a zárdába lépett, oly meleg szeretettel fogadta, mintha rég ismerték s most újra viszontlátták volna egymást. „Az Úr Jézussal itt együtt leszünk” — mondotta s bevezette őt a zárdába.

Mária Margit szavai.

„Legyünk vidámak! Az Úr Jézus annyira szereti a vidám lelket. Mosollyal arcunkon szolgáljunk neki, a boldogságnak ki kell sugározni a szemünkből. Higgye el, oly jól esik vidám nővért látni, aki sugárzó szemmel tudatában van hivatásának és mosolygó arccal szolgál Istennek. Ezt oly kevesen értik meg. Pedig nem a komorságban rejlik az életszentség. A vidám lélek találékony, figyelmes s így könnyű lendülettel emelkedik a nehézségek fölé. A vidámság barátja a nagylelkűségnek.”

„Kedveltessük meg másokkal a szerzetesi életet. Mutassuk meg azt nekik igazi szépségében!”

Erénygyakorlat.

Minden embertársamban Krisztust, Isten templomát, a Szentlélek hajlékát akarom látni. Így akarom őt becsülni és szeretni. Mindenki iránt jóindulattal leszek, neki jót kívánok, senkitől semmit nem irigylek, senki-nek rosszat nem kívánok, senkiről előnytelen dolgot nem mondok, mindenkit alkalomadtán szívesen dicsérek, másoknak örömmel segítek, velük szívesen közreműködöm, még-ha a dicsőség nem is az enyém, ha-nem az övék. Mások hibáit, gyen-géit, kellemetlen tulajdonságait türe-lemmel viselem. Vidám leszek és vidámságommal másokat felvidítok s Isten szolgálatát számukra könnyűvé teszem.

Imádság.

Istenem, ki Mária Margit szívében a felebaráti szeretet tüzét csodálatos lángra lobbantottad, add nekem is a szeretet nagy kegyelmét, hogy minden embertársamban téged lássalak, téged szeresselek s így megérdemljem egykor ajkadról a vigasztaló szót: Jöjj, áldottam, s vedd birtokba az országot, melyet neked a világ kezdetétől fogva készítettem; mert éheztem és ennem adtál, szomjaztam és innom adtál, mezítelen voltam és felruháztál, beteg voltam és meglátogattál, fogoly voltam s eljöttél hozzám, szenvedtem s megvigasztaltál engem. Amen.

IX. nap.

Vágy a mennyország után.

Példa.

Mária Margitra nézve egész életén át jellemző volt az egészen rendkívüli vágy a mennyország után.

Amikor még a világban hivatásáért küzdött, egy alkalommal szent kilencedet végzett Kis Szent Teréz tiszteletére s kérte, adjon jelet, szerzetbe léphet-e majd? Erre azt álmodta, hogy ravatalon látta magát egészen fiatalon, szerzetesi ruhában, s ennek nagyon megörült.

Nővértársai mondták róla: „Lát szott rajta, hogy roppantul vágyódik a halál után. Sokszor mondta, meglátjuk majd, ő lesz az első. Élete is olyan összhangban volt vágyódásával. Igaza is lett.”

Mária Margit szavai.

„Jézusom, én téged nagyon, végtelenül szeretlek! Ezt elmondom dobogó szívvel százszor, ezerszer és mindig emésztőbb a vágyam utánad. Jézusom, úgy szeretnék meghalni. Meghalni, hogy semmi se válasszon el tőled. Hogy lábaidat átkarolva az egész örökkévalóságon át mondogathassam, hogy nagyon, nagyon, végtelenül szeretlek. Ez a szomjúság a halál után mindig gyakrabban fog el. Nem tudok tőle szabadulni. Lázasan vágyom sok-sok szenvedésre, hogy azzal is közelebb jussak hozzád... Jézus, lelkem élete, jöjj, siess, vond a te kis jegyesedet egészen magadhoz! Nagyon, nagyon vágyik utánad!”

„Jézusom, nem akarom kutatni szent terveidet. Hisz tudod, egy pillanattal sem szeretnék előbb hozzád menni, mint ahogy te akarod. De valahogy úgy érzem, közelg életem hajnala... mikor nevémen szólítasz: Mária! És én szomjazom erre a szóra. Ugye hamar szólítasz így, ugye ha-

mar hívsz? Ezért ég bennem úgy a vágy ez után az egy szó után.”

Erénygyakorlat.

Egész életemet előkészületnek tekintem az örökkévalóságra. E szerint választom meg életpályámat; e szerint rendezem be életem minden legkisebb körülményét is; erre irányítom minden gondolatomat, vágyamat, cselekedetemet.

A mennyország reményével erősítem magam balsorsban és szenvedésben. Az örökkévalóság gondolata visszatart, hogy az élet futó örömei életem egyedüli céljától, Istentől el ne térítsenek.

A hitből fakadó szent remény erőnyét, mely szememet az égi dolgokra irányítja, iparkodom magamban a szeretettel együtt minél nagyobb fokban ápolni. — Imádkozom a boldog halál kegyelméért magam és mások számára.

Imádság.

Istenem, ki Mária Margit lelkébe oly égő vágyat öntöttél a mennyei haza után s földi életét mintegy felémésztetted ennek a vágnak szent tüzében, add nekem a szent remény és szeretet kegyelmét, hogy én is az égi dolgokat szeressem és várjam, s hogy soha semmi földi előny vissza ne tartson attól, hogy kitartással és állhatatosan napról-napra az égi haza felé tartsak. Amen.

Mária Margit rövid életrajza.

Született Melencén (Torontál vm.) 1905 december 15-én. Bájos gyermekkor után első lelkigyakorlata hatása alatt visszavonhatatlanul Jézushoz kötötte életét. Tökéletességi fogadalmat tett. 1925 augusztus 15-én írja: „Jézus szentséges Szíve, följánlom neked egész életem lassú vértanúságra — ezt a szót vérével húzta alá — örökre, visszavonhatatlanul.” 1927 augusztus 10-én a Visitatio-rendbe lépett a tiroli Thurnfeldben, egy évre rá az első magyar Visitatio-zárda megalapításakor Érdre került. Egész élete a szeretet kiáradása volt. Mint a szeretet és hűség példaképe halt meg 1933 május 13-án. Halála után közbenjárására számos, részben csodás imameghallgatás történt. 1937-ben, az eucharisztikus szentévből megindult az eljárás boldoggáavatása érdekében. Ugyét már Rómában tárgyalják. Az Oltáriszentségnek és Jézus Szívének lánglelkű tisztelője volt.

IMÁDSÁG

Mária Margit vizitációs nővér boldoggáavatásáért.

Jézusom, ki azt mondtad: „Hacsak nem lesztek olyanok, mint a kisdedek, nem mentek be a mennyek országába” és azt ígérted, hogy „az alázatosakat felmagasztalod”, tekints a te kis fehér virágodra, Mária Margitra. Ő rövid életének feladatául tűzte ki: „Kicsinynek, egész kicsinynek lenni, hogy senki észre ne vegye és keresztültaposson rajta, s így életének kis virága egyedül csak a tied legyen, s a te szerelmednek tüzes napja egészen elhervassza.” Ő élete virágának minden fehér szirmát szeretetből lábadozóhoz hullatta. Add, kérünk, hogy őt mint az egyszerűség, a szívbeli alázat, a hűség és a te szereteted példaképét mihamarabb oltárainkon tisztelhessük.

Szentséges Szűz Mária, akinek a kis Mária Margit szintén választott virág-szála volt, akire ő egész lelkét rábízta, akinek magát mint a szeretet

rabszolgája szentelte és ajándékozta; te, aki az ő lelkére is, mint egykor Kis Szent Terézre, már földi életében rámosolyogtál és őt a neked szentelt hónap szombati napján magadhoz vetted, hallgasd meg könyörgésünket, és mint minden kegyelem közvetítője, esdd ki szent Fiadtól a kegyelmet, hogy kis fehér margitvirágodat mielőbb májusi oltárodra helyezhessük. Amen.

IMÁDSÁG MÁRIA MARGITHOZ

kegyelmek kieszközlésére.

(Kizárólag magánhasználatra.)

Mária Margit, Jézus kis margitvirága, amint sajátmagadat nevezted, oly bizalommal fordulok hozzád, amilyenel te szoktál volt az Úr Jézus-hoz imádkozni, mikor utána epedtél. Te kicsi, egészen kicsi akartál lenni, hogy senki észre ne vegyen és keresztültaposson rajtad. Elrejtőztél, hogy senki se ismerjen. Egyedüli vágyad volt sok lelket adni neki,

akit annyira szeretted és minél gyorsabban hozzá repülni, hogy Szívén megpihenhess és szeretettel elfeledtesd a sok szomorúságot, melyet neki bűneink okoznak. Eszközöld ki számomra a kegyelmet, hogy a világ szeme elől elrejtve, égő mécsként Jézus szeretetében felemésztődjem és csak a mennyeiek után vágyódjam. Te életed jelszavaként írtad le: Semper fidelis, mindig hűséges! Eszközöld ki számomra a hűséget Isten legkisebb akaratának teljesítésében és elfogadásában. Te minden legkisebb cselekedetedben is azt kerested, ami neki nagyobb örömet szerez. Kérd őt hogy én is mindig azt cselekedjem, ami előtte kedves. Te magadat Szűz Máriának mint a szeretet rabszolgája, felajánlottad és rábízad egész lelkeidet. Esdd ki számomra a Szűz Mária iránt gyermeki szeretetet és tiszteletet, hogy Jézus után minden bizalmam csak benne legyen. Imádkozzál értem, hogy szent legyek, Jézussal minél bensőbben egyesüljek, szüntelenül lelkeket adjak neki és az Ő-

gyen életem vezérelve: Elpazaroltam földi életemet, ha szent nem lettem. Amen.

Azonkívül kérlek, ha ő is úgy akarja, hogy jelen ügyemben, melyet általad és a Szűzanya által neki ajánlok, meghallgatásra találjak. Amen.

Ugyanaz rövidebben:

Istenünk, ki az alázatosakat felmagasztalod és a Téged szeretőket vizsontszereted, tekints kegyesen Mária Margit alázatára és szeretetére, s add, hogy őt mihamarabb mint a szeretet és hűség példaképét oltárainkon tisztelhessük.

Általa ajánlom neked jelen ügyemet... s kérlek, mutasd meg, hogy közbenjárása kedves előtted, azáltal, hogy kérésemet mielőbb meghallgatom. Amen.

